

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

ANALYSIS|| FIDEI CA=||THOLICAE,||

Valencia, Gregorio de

Ingolstadii, 1585

VD16 V 55

Qvinam Hominvm Coetvs Sit Vera Ecclesia, & ex quibus notis id
discernendum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47934)

Eusebius, discipulis suis, vt Ecclesie per orbem diffusa auctoritatem contemnerent, præcipiebat. Item Donatista ac Rogatiani, quos similiter contempnisse auctoritatem Ecclesie commemorat D. Augustinus.

Lib. 5. histori. cap 15.

Epist. 48. & 50.

EST & illud in Ecclesie Catholice prerogatiuis vel maximum, quod, vt ex numeratis hætenus eius proprietatibus est consequens, extra ipsam nemini patet salus. Quæ ratio est cur beatus Petrus Ecclesiam cum Arca Noë rectissime compararit. Hinc illa sententia D. Augustini apud omnes vsu trita est: *Non habebit Deum Patrem, qui noluerit Ecclesiam habere matrem.* Quod certè tam verum est, quàm est verum, *sine fide neminem placere Deo posse.* Nam qui extra Ecclesiam est, recta fide caret: cum Ecclesia sit congregatio fidelium. Qui autem infidelis est, hostis est Dei, non adoptiuus filius. Ac præclare D. Augustinus: *Ad ipsam, inquit, salutem ac æternam vitam nemo peruenit, nisi qui habet caput Christum; habere autem caput Christum nemo poterit, nisi qui in corpore eius fuerit, quod est Ecclesia.* Sed cum hæc res apud omnes sit in confesso, non est prolixius hoc loco cõfirmanda. Sed illud ad extremum, quod ad summam hanc Ecclesie prerogatiuam attinet, animaduertendum: non eos modò in Ecclesie corpore, vt salutem quidem assequi possint, hoc loco censerì, qui actu Baptismum susceperunt, sed etiam eos, qui illum habent in votis. Tales sunt Catechumeni. Qui, si in diuina quidem sint gratia; secundum meritum sanè dici solent ad Ecclesiam pertinere: licet non actu omnino secundum numerum, vti Doctores loqui consueuerunt.

VIII. PROPRIETAS.
Extra Ecclesiam non est salus.

1. Ep. c. 3.
Lib. 4. de simbolo, c. 10.

Hebr. 11.

Lib. de vnit. Eccl. c. 16.

QUINAM HOMINVM COETVS SIT VERA Ecclesia, & ex quibus notis id discernendum sit.

HÆc cum ita sint, quæstio restat huius loci grauissima, quanam hominum congregatio sit illa, ex qua

T 3 constat

constat vera Ecclesia. Hoc enim cum constiterit, etiam constabit, apud quosnam sit verissimum atque infallibile de doctrina iudicium, quod non est (vt supra posuimus) nisi in vera Ecclesia. Item etiam inde perspicuum erit, qui sint hæretici, secundum præceptum Apostolicum *deuitandi*, quorum videlicet proprium est *ex Ecclesia exiisse*. Quæ causâ est, vt, quoniam nulli vnquam hæretici pro hæreticis agnosci voluerunt, inuisa illis omnibus hæc quæstio fuerit, sicut iam est maximè vniuersis Sectariis. Eos enim, ne deuicti videantur, hæc controuersia compellit, causam ex desperatione quadam, vt mihi persuadeo, suscipere, quam sentiunt ipsi parum esse probabilem; nimirum vt doceant, se cum à Christi Ecclesia *semetipsos segregauerint*, tamen de Ecclesia Christi non esse egressos, imò se solos esse Christi Ecclesiam. Nam cum sint soli & singulares in ratione doctrinæ, necesse est, vt demonstrent, se solos Ecclesiam esse, si nobis persuasuri sunt, omnino se esse in Ecclesia. Hoc etiam frustra egisse veteres hæreticos annotauit Lactantius: *Singuli, inquit, hæreticorum cætus se potissimum esse Christianos, & apud se veram Ecclesiam esse contendunt*. Item beatus Cyprianus: *Nonatianus, inquit, Simiarum more, quæ cum homines non sint, homines tamen imitantur; Ecclesie auctoritatem sibi vendicauit. Et cum in Ecclesia non esset, sed Ecclesia rebellis, reliquos hæreticos faciens, apud se Ecclesiam esse præsumpsit*. Ideo etiam D. Augustinus hac ipsa de re cum suis & Ecclesie aduersariis Donatistis acerrimè pugnauit. *De hoc, inquit, inter nos quæstio versatur, vtrum apud nos, an apud illos vera Ecclesia sit*. Determinanda nunc est igitur & nobis Ecclesia Christi vera.

SED importunitas atque etiam astutia quædam Sectariorum nos cogit, vt prius indicemus, ex quibus quasi notis

Tit. 3.

1. Ioan. 2.

Quæstionem de Vera Ecclesia aut hæreticos omnes refugiat.

Lib. 4. instit. cap. 10.

In episto. ad Iubaian.

Lib. de vnit. Eccl. contra epist. Petil. c. 2.

Ex quibus notis dignoscendum sit, quæ sit Vera Ecclesia.

notis id ipsum discerni debeat, nempe quæ sit Ecclesia vera. Nam postquam hanc illi de vera Ecclesia quæstionem omnino defugere (quod maximè vellent) non possunt: Saltem facere student, vt nunquam illa finiri possit: dum notas Ecclesiæ constituunt vsq; ad eò non notas, vt multò magis in iis cognoscendis laborandum sit, quàm in ea ipsa vera Ecclesia, quæ quæritur, inuenienda. Has notas ferè dicunt duas coniunctim esse: Veritatem doctrinæ fidei secundum sacram Scripturam; & legitimum usum Sacramentorum; qui tamen ipse ex doctrina etiam diiudicari debet. Ita cum ad iudicandum quis hominum cœtus sit Ecclesia, prius constitui velint, quinam teneant veram doctrinam; consecuturos hac calliditate se putant, vt quæstione proposita de vera Ecclesia; nunquam tamen ad eiusmodi quæstionem propius accedatur, sed de veritate solè doctrinæ quæstio sit primò infinita. Atque etiam isto modo subdolè id agunt, vt ne in quæstionibus de doctrina ipsis vnquam opponi possit Ecclesiæ veræ auctoritas, cum constare prius de hac nolint, quàm fuerit de veritate doctrinæ constitutum. Qua ratione laxissimum isti sibi faciunt ad pertinaciam locum. Nam cum difficilis per se (vt suprà docuimus) atque obscura disputatio de veritate doctrinæ sit; quis erit finis contendendi, nisi auctoritas Ecclesiæ aliunde cognita, tanquam iudex in doctrinæ quæstionibus interponatur? *Facillimè enim ad imagines phantasmatum suorum, vt præclare inquit D. Augustinus, carnales atq; seductores hæretici conuertunt omnia Sacramenta & verbalibrorum sanctorum.* Ergo nostri Sectarij à veteribus quidem hæreticis, quorum pertinaciam imitati sunt, hunc etiam astum didicerunt, vt Ecclesiæ veræ notas esse velint doctrinam & Sacramenta. *Omnes enim seductores,* vt D. Augustinus eodem in loco

*Nota Ecclesia
ab hæreticis as-
signata.*

*Fraus Sectario-
rum in assignan-
dis Ecclesiæ no-
tis.*

NOTA.

*Lib. 3. de Ba-
ptismo contra
Donat. c. 19.*

loco

loco notauit, non aliter populos sefellerunt, nisi prae textu Sacramentorum & Scripturarum, quae tenent, inquit, ad speciem, non ad salutem.

*REFVTANTVR EVIDENTER ECCLESIAE
nota quas Sectarij assignant.*

NOs autem fatemur, neque veritate doctrinae, neque legitimo Sacramentorum vsu Ecclesiam Christi carere posse; & apud quos haec omnino sint salua, ex iis constare veram Ecclesiam. Sed negamus tamen, veritatem doctrinae & legitimum Sacramentorum vsu idoneas notas esse discernendae Ecclesiae. Id probamus hoc modo.

Veritatem doctrinae & legitimum Sacramentorum vsu non esse notas Ecclesiae, quomodo demonstrandum.

Quod neque vniuersae doctrinae fidei, neque singulariter alicui parti illius conuenit; id minimè conuenit doctrinae fidei. Sed neque vniuersae doctrinae fidei, neque verò alicui parti singulari illius, etiam accedente legitimo Sacramentorum vsu, conuenit, vt sit sufficiens Ecclesiae discernendae nota. Non est igitur Ecclesiae sufficiens nota fidei doctrina, etiam cum legitimo Sacramentorum vsu. Huius argumentationis partes cum confirmatae fuerint; locus omnino tergiuersandi praeccludetur Sectariis. Quod enim dicunt, veram doctrinam fidei esse notam Ecclesiae, necesse est intelligant vel de doctrinae aliqua singulari parte (voco autem hinc doctrinae partem, quidquid dogmatum non sit tota ipsa atque integra summa doctrinae) vel de doctrina vniuersa, secundum omnem sui partem. Nam ne fingi quidem aliquid tertium potest: vt scilicet doctrinae tribuatur aliquid, neque tamen tribuatur ipsi vel secundum se totam, vel non secundum se totam, id est, secundum partem.

Veritatem doctrinae non posse secundum aliquid.

Et non esse quidem Ecclesiae notam, fidei doctrinam, secundum aliquam tantum sui partem, probatur euidenti.